

ผลของวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษความรู้ด้านคำศัพท์
ภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
The Effect of Total Physical Response Method on English Listening Ability, Vocabulary
Knowledge and Learning Retention of Prathomsuksa 5 Students

กิตติพร โศกสี¹, คณิศร จีกระโทก², สุภัทรา วันเพ็ญ³

Kitiporn Soksee¹, Kanisorn Jeekratok², Supatra Wanphen³

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

³อาจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

¹Master's degree student of Education Program in Curriculum and Instruction, Udonthani Rajabhat University, Thailand

²Assistant Professor Dr. of Faculty of Education, Udonthani Rajabhat University, Thailand

³Dr. Faculty of Humanities and Social Sciences, Udonthani Rajabhat University, Thailand

Corresponding author. Email: 62120609107@udru.ac.th

(Received: August 20, 2023; Revised: October 11, 2023; Accepted: October 15, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษและศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม แบบแผนการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และมีการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ สองสัปดาห์หลังจากทำการทดสอบหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ และ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง การดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 10 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียวเทียบ เกณฑ์และการทดสอบทีแบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ย 6.43 คิดเป็นร้อยละ 25.71 และหลังเรียนเฉลี่ย 19.71 คิดเป็นร้อยละ 78.85 นักเรียนมีคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ย 7.35 คิดเป็นร้อยละ 29.42 และหลังเรียนเฉลี่ย 20.21 คิดเป็นร้อยละ 80.85 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ในความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

คำสำคัญ : ความสามารถด้านการฟัง; ความรู้ด้านคำศัพท์; วิธีการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง; ความคงทนในการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the English listening ability, vocabulary knowledge and learning retention before and after learning using total physical response method of Prathomsuksa 5 Students. The sample consisted of 14 Prathomsuksa 5 Students. They were selected by cluster random sampling. The design of this research was a one group pretest-posttest design. The research instruments included lesson plans, an English listening ability and vocabulary knowledge test. The experiment lasted 10 weeks. Statistics used in the study were mean, percentage, standard deviation, one sample t-test and t-test for Dependent Samples.

The results revealed that: 1) The students' pretest and posttest mean scores on English listening ability were 6.43 or 19.71 percent and 25.71 or 78.85 percent respectively while English vocabulary knowledge pretest and posttest mean scores were 7.35 or 20.21 percent and 29.42 or 80.85 percent respectively. The students' posttest mean score was higher than the set criterion of 70 percent and the students' English listening ability and vocabulary knowledge after the experiment was significantly higher than that of the pretest. 2) Students were having learning retention in learning English listening ability and vocabulary knowledge taught by the total physical response method.

Keywords: Listening Ability; Vocabulary Knowledge; Total Physical Response Method; Learning Retention

1. บทนำ

โลกที่ไร้พรมแดนเกิดจากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้การติดต่อสื่อสารทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว เครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และการเรียนรู้วิทยาการอื่น ๆ ตลอดจน การประกอบอาชีพคือ ภาษา โดยภาษากลางที่ใช้ได้มีการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย เริ่มตั้งแต่ภาษากรีก ละติน ฝรั่งเศส จนถึงภาษาอังกฤษในปัจจุบัน (อรุณี วิริยะจิตร และคณะ, 2554) การที่จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้นั้น จำเป็นต้อง ฝึกฝนทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน การสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนเรา ใช้ทักษะการฟังมากที่สุดในการสื่อสาร ถึงร้อยละ 50 การฟังเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำโครงสร้าง และคำศัพท์ของภาษา ถ้ามีโอกาสฟังภาษาที่เรียนมามาก การเรียนรู้ภาษาก็เกิดขึ้นได้ง่าย แต่ถ้าขาดโอกาสในการฟัง การเรียนรู้ภาษา ก็อาจเป็นไปได้ช้า ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองผู้เรียนควรมีโอกาสฟัง มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (Solak, 2016)

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น ช่วงชั้นเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดในการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ คือช่วงชั้นในระดับประถมศึกษา โดยผู้เรียนต้องสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง บอกชื่อคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผ่านมา ยังคงมีปัญหาและอุปสรรคหลายอย่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ, 2563) พบว่า คะแนน O-NET ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งคะแนนที่ได้ในแต่ละปีไม่ถึงร้อยละ 50 นอกจากนี้ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ของผู้เรียนยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ กล่าวคือ ไม่สามารถระบุความหมายของคำศัพท์ที่ฟังได้

ฟังภาษาอังกฤษแล้วไม่เข้าใจ ไม่มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเลือกวิธีการสอนที่แก้ปัญหาได้ตรงจุดและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response : TPR) เป็นวิธีการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะการฟังและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ฝืนธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษา เหมาะสมกับวัยของนักเรียนที่อยู่ในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐาน และยังเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยตรงจากการปฏิบัติ ช่วยให้ นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกเกิดความสนุกสนาน มีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539)

อีกประเด็นหนึ่งในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือ ความคงทนในการเรียนรู้ ริชาร์ด (Richard, 1985) ได้กล่าวว่า ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นความสามารถในการจำหรือจดจำสิ่งที่เรียนรู้หรือมีประสบการณ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอน ในการเรียนรู้หากนักเรียนลืมความรู้ที่พวกเขาเรียนรู้หรือไม่สามารถรักษาไว้ได้ความรู้จะไม่เกิดขึ้นได้ โกเคิลล์ (Gokhale, 1995) ได้เสนอว่าการที่จะทำให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้มากขึ้นจะต้องจัดสภาพให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ลงมือกระทำด้วยตนเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิม ได้เรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จริงซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่ศึกษา ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพราะผู้วิจัยมีความหวังอย่างยิ่งว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ จะสามารถพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถด้านการฟังของผู้เรียนได้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนกับก่อนเรียน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

2.3 เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. วิธีดำเนินการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายเพ็ญ 4 อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 13 โรงเรียน 13 ห้องเรียน จำนวน 140 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายเพ็ญ 4 อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 14 คนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ15101) สุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) (สมชาย วรจิเกษมสกุล, 2553) และมีการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ (Retention) สองสัปดาห์หลังจากทำการทดสอบหลังเรียน (Atkinson and Shiffrin, 1986)

O1	X	O2	O3
----	---	----	----

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนแบบแผนการวิจัย

O1	แทน	การทดสอบก่อนเรียน
X	แทน	การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง
O2	แทน	การทดสอบหลังเรียน
O3	แทน	การทดสอบความคงทนในการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ และความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 10 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างเอง เป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจประโยคคำสั่งโดยการปฏิบัติตามและหรือแสดงท่าทางประกอบ วัดนักเรียนว่าปฏิบัติได้หรือปฏิบัติไม่ได้
3. แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้ออกแบบเอง เป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ การระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน การรู้ความหมายของคำศัพท์ และการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ที่ถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent)
2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด
3. นำคะแนนการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยนำคะแนนการทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาเปรียบเทียบความคงทนโดยการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent) การทดสอบความเป็นการกระจายแบบปกติ (Normality Test)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษที่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t - test
ก่อนเรียน	14	25	6.43	2.27	31.26*
หลังเรียน	14	25	19.71	3.66	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หลังเรียนและก่อนเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 31.26$)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	เกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{X}$	S.D.	t- test
หลังเรียน	14	17.5	19.71	3.66	2.25*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t- test
หลังเรียน	14	25	19.71	3.66	0.61
ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์	14	25	19.92	3.40	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ความคงทนในการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์มีผลต่างค่าเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษไม่ต่างกันทางสถิติ

ตอนที่ 2 ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t- test
ก่อนเรียน	14	25	7.35	1.73	13.39*
หลังเรียน	14	25	20.21	3.55	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หลังเรียนและก่อนเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	เกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{X}$	S.D.	t- test
หลังเรียน	14	17.5	20.21	3.55	2.85*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลคะแนนความคงทนในการเรียนรู้ด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t- test
หลังเรียน	14	25	20.21	3.55	0.56
ผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์	14	25	20.14	3.46	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ความคงทนในการเรียนรู้ด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์มีผลต่างค่าเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้ด้านความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ต่างกันทางสถิติ

5. การอภิปราย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลประเด็นต่างๆ ตามลำดับดังนี้

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

จากผลการศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งอาจเนื่องมาจาก ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนรู้และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ภาษามากขึ้น จากวิธีการสอนโดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งจะพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษจากประโยคคำสั่งที่เริ่มจากง่ายไปยากยิ่งขึ้น และสามารถปฏิบัติตามได้จริง ตามธรรมชาติของภาษาที่อยู่ในชีวิตประจำวัน โดยในชั้นชั้นสาธิต (Demonstration) เริ่มจากครูพูดประโยคคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษพร้อมแสดงท่าทางประกอบ โดยที่ผู้เรียนยังไม่ได้ออกเสียงตาม ส่งผลทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตและรับรู้ความหมายจากท่าทาง เมื่อเข้าใจในสิ่งที่ผู้สอนปฏิบัติให้ดูแล้วจึงให้ผู้เรียนเริ่มปฏิบัติตาม โดยไม่ต้องมีการเร่งรัดผู้เรียนที่ยังไม่พร้อมหรือไม่มีความเข้าใจ (Asher, 1997) ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของผลการวิจัยครั้งนี้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพรดา ดาทุมมา (2558) พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการสอนฟังและพูดโดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง มีความสนใจ อยากเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยครั้งนี้ครูผู้สอนได้นำรูปภาพที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนของครู โดยใช้ผลของวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

2. ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

จากผลการศึกษาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก การสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้เรียนระยะเริ่มต้น หรือระดับประถมศึกษาเป็นการสอนภาษาตามแนวคิดที่เน้นความเข้าใจ เป็นการสอนที่ผู้เรียนตอบสนองความเข้าใจด้วยการปฏิบัติหรือการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบ เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายที่ครูพูดหรือสั่งเป็นกลุ่มคำแล้ว ครูจึงจะนำไปสู่การเรียนรู้คำศัพท์ในบทเรียนซึ่งสอดคล้องกับสก๊อตและเยทเบิร์ก (Scott & Ytreberg, 1990) ที่ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการเรียนรู้ของนักเรียนเกิดมาจากการได้ขยับมือ ตา หู และส่วนอื่นๆ ของร่างกายของพวกเขาตลอดเวลา หรือกล่าวได้ว่า การที่นักเรียนได้ปฏิบัติท่าทาง สามารถช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ อังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิตชนก มโน-จันทร์ (2565) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 15.43 คะแนน และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 26.43 คะแนน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังมีคุณภาพการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 ขณะที่ค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เท่ากับ 0.7551 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 75.51

3. ความคงทนในการเรียนรู้ด้านความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

หลังจากการสอนสิ้นสุดลง และทิ้งช่วง 14 วัน นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีความคงทนในการเรียนรู้ด้านความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้อง

กับสมมุติฐานในข้อที่ 3 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอน ขั้นตอนในการสอน แต่ละขั้นตอนมีกิจกรรมการเรียนที่ชัดเจนและเป็นระบบโดยเริ่มจากขั้นสาธิตมีการเสนอบทเรียนทั้งชั้น ซึ่งผู้เรียนจะได้รับเนื้อหาที่จำเป็นในชั่วโมงเรียนได้เรียนรู้ในเนื้อหาที่จะเรียนช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในขั้นการฝึกปฏิบัติในขั้นทดสอบและขั้นสลับบทบาท โดยในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติสลับบทบาทและในขั้นนำภาษาไปใช้ นักเรียนได้ฝึกภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในบริบทใหม่ ทำให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานจดจำเรื่องที่เรียนได้มากยิ่งขึ้น เกิดความคงทนในสิ่งที่เรียนมาดังที่ อัดัม (Adam, 1967: 9) ได้กล่าวว่า ความคงทนในการจำ เป็นการคงไว้ในการเรียนรู้หรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์รับรู้มาแล้วหลังจากที่ทิ้งไประยะหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิภาดา ยี่สุนรัมย์ (2563) พบว่า ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) คิดเป็นร้อยละ 97.52 และมีผลทดลองก่อนเรียนกับหลังเรียนไม่แตกต่างกัน ขณะที่ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ คิดเป็นร้อยละ 82.95 และมีผลการทดลองก่อนเรียนต่ำกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้น และเมื่อผ่านไปสองสัปดาห์นักเรียนยังมีความคงทนในการเรียนรู้ด้านความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

6.1.1 การกำหนดหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องที่นักเรียนรู้จักหรือใกล้ตัวนักเรียนเพื่อนักเรียนจะได้นำคำศัพท์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่าย

6.1.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการจัดกรรมในแต่ละกิจกรรมโดยเฉพาะขั้นสาธิต เพื่อฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจและเมื่อผู้เรียนเกิดทักษะการฟังแล้ว ผู้เรียนก็จะมี ความมั่นใจในการพูดมากขึ้น และยังส่งผลถึงการจดจำของผู้เรียนเมื่อปราศจากความตึงเครียด และเข้าใจในบทเรียนแล้ว ผู้เรียนจะเกิดความคงทนในการเรียนรู้ในระยะยาว

6.1.3 การสอนตอบสนองด้วยท่าทางช่วยให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษได้เข้าใจง่ายขึ้น และสามารถปฏิบัติตามได้ ดังนั้นครูควรให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันมากที่สุด โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีการเรียนรู้แบบธรรมชาติทางภาษาเพื่อส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจ

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

6.2.1 ควรมีการศึกษางานวิจัยการเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ร่วมกับวิธีการแบบอื่น ๆ ที่มีความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

6.2.2 ควรมีการวิจัยและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยการจัดกระบวนการสอนผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อสอดคล้องกับยุคสมัย

6.2.3 เนื่องจากกิจกรรมในการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่สนุกสนานทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน จึงควรมีการศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการสอนโดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง

7. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชิดชนก มโนจันทร์. (2565). **การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นพรดดา ดาพุมมา. (2558). **การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วิภาดา ยี่สุนัฒม์. (2563). **การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2563). **การจัดสอบ**. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th>. (3 ธันวาคม 2564).
- สมชาย วรกิจเกษมสกุล. (2553). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2554). **เทลิวหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Asher, J.J. (1997). **Learning another Language Through Action: Total Physical Response to Learning language**. 2nd ed. California: Sky Oaks Production.
- Ekrem, S. (2016). **Teaching Language skills**. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/309293240>. (13 March 2021).
- Gokhale, A. (1995). **Collaborative Learning Enhances Critical Thinking**. Retrieved from www.researchgate.net. (13 March 2021).
- Richards, J. C. (1985). **Longman Dictionary of Applied Linguistics**. Harrow: Longman.
- Scott, W. & Ytreberg, L. H. (1990). **Teaching English to children**. Harrow: Longman.
- Thornbury, S. (2002). **How To Teach Vocabulary**. London: Bluestone Press.